

13/03/17

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ชานติ

ปัทมาดา

มธุปัน

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อคือพ่อ ครู และครูของลูก เป็นของท่านขณะที่มีชีวิตและลูกร้อยเข้าไปในสายประคำรอบคอของท่าน

คำถาม: บนพื้นฐานของศรัทธาใดที่ลูกๆ กลายเป็นบราห์มินที่มั่นคง?

คำตอบ: ศรัทธาแรกที่ลูกมีก็คือไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกสามารถมองเห็นได้ด้วยดวงตาของลูกรวมทั้งร่างกายของลูกนั้นเก่า โลกนี้นั้นสกปรกอย่างยิ่งและโลกนี้ไม่ได้มีค่าควรแก่การมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ เราได้รับมรดกของโลกใหม่ของเราจากพ่อ บนพื้นฐานของศรัทธานี้ ลูกเป็นของพ่อและลูกตายต่อโลกเก่านี้และร่างเก่าขณะที่มีชีวิต ลูกมีศรัทธาว่าเป็นเพียงจากพ่อเท่านั้น ที่ลูกได้รับอาณาจักรของโลก

เพลง: มีชีวิตอยู่ในหนทางของท่านและตายในหนทางของท่าน

โอมชานติ ลูกๆ ร้องเพลงนี้ ผู้ที่สติปัญญาของพวกเขาได้เปลี่ยนไปเป็นหินก็ได้ร้องเพลงนี้เพื่อที่จะกลายเป็นผู้ที่มีเทพปัญญา มีเพลงทางโลกด้วยเช่นกันที่กล่าวว่าก่อนหินนั้นได้ร้องเพลง ก่อนหินเหล่านั้นไม่ได้ร้องเพลง แต่มนุษย์ที่มีสติปัญญาเป็นหินร้องเพลง

เวลานี้ลูกได้รับสติปัญญาของพระเจ้าแล้ว พระเจ้าได้ให้สติปัญญาแก่ลูกๆ ของท่านแล้ว เมื่อเราเป็นของพระเจ้า เราก็กลิ้มทั้งโลกรวมทั้งร่างกายของเรา เพราะโลกนี้ไม่ได้มีค่าควรแก่การมีชีวิตอยู่ โลกนี้สกปรกอย่างยิ่งและมีปัญหามากมายในโลก มีธุรกิจทางโลกอยู่มากมาย ไม่มีความสุขใดที่นี่ และเหตุนี้เองเราจึงลูกร้อยเข้าไปในสายประคำรอบคอท่าน

เรามีศรัทธาว่าเราคือดวงวิญญาณและเป็นของท่าน ดังนั้นหัวใจจึงถูกนำออกมาจากโลกเก่าและร่างเก่า

เพราะเรารู้ด้วยเช่นกันว่าเรากำลังจะได้รับมรดกของโลกใหม่ของเราจากท่าน จนกว่าลูกมีศรัทธานี้ ไม่เช่นนั้นแล้วลูกไม่สามารถกลายเป็นบราห์มิน จงเป็นของพ่อขณะที่มีชีวิต เพียงพ่อที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นบาบา ท่านคือพ่อ ครูและสัทครูของเรา ท่านคือผู้เดียวที่ให้ผลที่มองเห็นได้ในทันทีแก่เราด้วยเช่นกัน

ท่านคือผู้เดียวที่ในฐานะพ่อได้ให้มรดกของอาณาจักรของโลกของเราแก่เรา ในรูปของครุฑท่านได้ให้ความรู้ทั้งหมดของบราห์มินและตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของทั้งโลกแก่เรา ในรูปของสัทครู ท่านก็จะนำเราไปกับท่านไปสู่การหลุดพ้นและแล้วก็ส่งเราไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต

บาบา เราจะไปกับท่าน ท่านคือสัทครูที่แท้จริงของเรา ครูเหล่านั้นไม่ได้นำใครไปกับเขา พวกเขาไม่แม้จะรู้ถึงหนทางสู่การหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต

ผู้คนเหล่านั้นเรียกท่านว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและดังนั้นใครจะให้มรดกแก่เราเล่า? พวกเขาจะเรียกใครว่าพระเจ้า? ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกเป็นของชีบบาบาที่ไม่มีตัวตน สำนักที่เป็นร่างของเราได้สลายไปแล้วในเวลานี้ เวลานี้เรากำลังทำตามการกำหนดของท่าน

ท่านพูดว่า “นาสติปัญญาของลูกออกจากความสัมพันธ์ทางร่าง มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณและจดจำพ่อ” เมื่อดวงวิญญาณจากร่าง เมื่อลูกตายทั้งโลกนั้นก็ตายไปแล้วจากลูก และแล้วก็ไม่มีความสัมพันธ์ใดๆ จนกว่าลูกได้เข้าไปสู่กรรมมรรดาของลูก

ไม่เช่นนั้นก็มีไม่มีโลกสำหรับลูก ; ลูกนั้นแยกห่างจากโลกอย่างสมบูรณ์ เวลานี้พ่อพูดว่า: ลูกๆ ลิ้มทุกสิ่งขณะที่มีชีวิตและเป็นของพ่อ พ่อจะพาลูกไปกับพ่อ โลกนี้กำลังจะจบสิ้น เหล่าเทพไม่มีวันเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ เมื่อผู้คนปลุกเรียกลักษมี

ก่อนอื่นพวกเขาก็หาความสะอาดทุกสิ่ง อย่างไรก็ดี นี่ไม่ใช่ยุคทอง ที่ลักษมีจะมาและในกรณีนั้นแล้วนารายณ์จะมาจากที่ใด เหตุใดพวกเขาจึงได้แสดงมหาลักษมีที่มีสี่มือ? ไม่มีใครเข้าใจว่านั่นคือรูปที่เป็นคู่ ไม่สามารถจะมีใครที่มีสี่มืออย่างในภาพที่พวกเขาได้สร้างขึ้น

ในกรณีนั้น พวกเขาควรที่จะแสดงสองใบหน้าด้วยเช่นกัน พวกเขาเหล่านั้นจะไม่วันแสดงสี่ขาเพราะไม่สามารถจะมีมนุษย์เช่นนั้นได้ ทั้งหมดนั้นเป็นไปเพื่ออธิบายแก่ผู้อื่นว่า รูปที่เป็นคู่ นั่นคือลักษมีและนารายณ์ หากพวกเขาแยกจากกัน พวกเขาแต่ละคนนั้นก็จะมีสองมือสองขา

พ่อพูดว่า: ก่อนอื่นใดจิตใจศรัทธาว่าพ่อของลูกคือพ่อ ครู และครู และท่านก็จะนำพวกเราทั้งหมดกลับบ้าน ผู้เดียวนั้นไม่ได้มีสาวกใดๆ ล่ะ ใครจะให้ความรู้แก่ลูกหลังจากที่ท่านได้ไปหรือใครจะนำลูกไปกับพวกเขา

พ่ออธิบาย: เวลานี้ลูกต้องกลับบ้านเพราะการละเล่นกำลังจะมาถึงจุดจบ

พ่อคือผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกละและเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ของทุกคน พ่อคือความตายเหนือความตายทั้งหมด

พวกเขาได้หนีตของปีศาจแห่งความตาย เพราะพวกเขาเฝ้าแต่ทำบาปและดังนั้นพวกเขาจึงมีประสบการณ์ของการลงโทษสำหรับสิ่งนั้น

อย่างไรก็ตามไม่มีปีศาจแห่งความตาย ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งแล้วก็ใช้อีกร่างหนึ่ง

เมื่อดวงวิญญาณได้รับการลงโทษในกรรมเขาก็ร่ำร้องในความทุกข์ระทม ก่อนอื่นใดจิตใจลูกๆ ด้วยศรัทธาที่ว่าผู้เดียวนั้นคือพ่อ ครู และสัทครู

ของเราและเพียงผู้เดียวนั้นที่ต้องเป็นที่จดจำ มีเพียงผู้สร้างเดียวด้วยเช่นกัน ไม่ได้มีสิบหรือหนึ่งร้อยผู้สร้าง ไม่ได้มีสิบโลก ลูกๆ พูดว่าบาบาฉันจะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอท่าน และแล้วสายประคำของรูตราของเราก็จะถูกสร้างขึ้น ในเวลานี้ลูกๆ

บราห์มินคือผู้ทำความเพียรพยายาม สายประคำของลูกไม่สามารถถูกสร้างขึ้นได้ เพราะลูกนั้นปั่นขึ้นไปและตกลงมา

ลูกรู้ว่าลูกจะกลายเป็นพวงมาลัยของบาบา และแล้วก็จะเป็นพวงมาลัยของวิษณุ ก่อนอื่นใดสายประคำที่ไม่มีตัวตนของลูกจะไปยังอาณาเขตสูงสุด

และแล้วสายประคำที่มีตัวตนก็จะไปสู่ดินแดนของวิษณุ ผู้คนไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ลูกๆ พูดว่า เราเป็นของท่านขณะที่มีชีวิต

ไม่เช่นนั้นแล้วมนุษย์ที่มีตัวตนก็จะนำมนุษย์ที่มีตัวตนมาเลี้ยงดู ที่นั่นชีบบาบาที่ไม่มีตัวตนนำลูกๆ ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนมาเลี้ยงดู

ด้วยบราห์มาท่านพูดว่าโอ ดวงวิญญาณลูกเป็นของพ่อ ท่านไม่ได้พูดว่าลูกๆ ผู้ที่มีร่างกายเป็นของพ่อ

ที่นั่นดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนพูดกับผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน นั่นเป็นของท่าน อย่างไรก็ตามผู้คนเหล่านั้นผู้ที่นำผู้อื่นมาเลี้ยงดูก็มองที่ร่างกาย

พวกเขานั้นไม่แม้กระทั่งจะคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาจะได้รับอะไรหากพี่น้องนาพี่น้องมาเลี้ยงดู

ที่นั่นพ่อนำลูกมาเลี้ยงดูเพื่อที่จะให้มรดกแก่ลูก ประเด็นเหล่านี้ลึกล้ำอย่างยิ่ง

ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีมากก็จะสามารถทำให้สิ่งเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา
พ่อที่ไม่มีตัวตนพูดว่าละทิ้งสำนักของร่างกายและเป็นของพ่อและพ่อจะพาคุณกลับไปสู่โลกที่ไม่มีตัวตนกับพ่อ
ดวงวิญญาณณภพจะไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณนั้นใช้ 84ชาติเกิดเต็ม
เคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ราชาคือราชาและราชินีคือราชินี แต่ละคนได้รับบทบาทส่วนตัวของเขาเอง พวกเขาใช้ 84ชาติเกิด
ไม่ได้เป็นเรื่องของเพียงหนึ่งเดียว ; ทุกคนต้องกลับมาใช้ชาติเกิด ลูกๆ ต้องอธิบายว่าวงจรของ 84ชาติเกิดดำเนินไปอย่างไร เมื่อลูกพูดถึง 8.4
ล้านชาติเกิด ทุกสิ่งก็ถูกทำลายเสียไป ลูกจะไม่แม้กระทั่งสามารถจดจำสิ่งใดของหลายแสนปีได้ เวลานี้ลูกจดจำทุกสิ่ง
วันนี้โลกนั้นคดโกงและวันพรุ่งนี้นั้นโลกนั้นจะสูงส่ง ลูกสามารถที่จะเขียน เช่นที่ชาสตรีจี(Shastriji)ได้เขียนไว้ด้วยเช่นกัน
อย่างแน่นอนที่เราจะสร้างอินเดียใหม่ อย่างไรก็ตามอินเดียใหม่จะสามารถเกิดขึ้นในโลกใหม่เท่านั้น
ที่นั่นไม่มีศาสนาอื่นใดนอกจากศาสนาเทพ ในเวลานี้มีศาสนามากมายในบารัต มีทั้งศาสนาประเภทต่างๆ มากมาย
เหล่านั้นทั้งหมดเป็นของเวลาสุดท้าย ได้เคยมีการแสดงด้วยเช่นกันว่าลักษมีและนารายณ์เวลานี้ได้กลายเป็นบราห์มาและสรัสวตี
และแล้วบราห์มาและสรัสวตีก็จะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์
เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้แสดงว่าวิชุนั้นเกิดมาจากบราห์มาและบราห์มานั้นก็ออกมาจากวิชุน
เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของวงศ์สกุลวิชุน
ปรอทของความสุขจะขึ้นสูงในผู้ที่เข้าใจอย่างดีมากว่าอย่างแท้จริงที่การละเล่นกำลังจะจบสิ้น เมื่อลูกพูดถึงการละเล่นลูกก็จดจำตอนเริ่ม
ตอนกลางและตอนจบ ในบรรดาลูกๆ ผู้ที่รู้คิดได้มีความเข้าใจก็จะสามารถจดจำละครที่ไม่มีขีดจำกัด
ก่อนอื่นก็มีอาณาจักรสุริยวงศ์และจันทร์ทรวงศ์ และแล้วอื่น ๆ ก็มา และแล้วพวกเขาก็ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของสกุลพ่อค้าและศูทร
พวกเขาดวงวิญญาณได้ใช้ 84ชาติเกิดเช่นนี้ ลูกๆ มากมายไม่สามารถจดจำสิ่งนี้ ลูกควรจะเข้าใจความรู้ของตอนเริ่ม
ตอนกลางและตอนจบของละคร นี่คือการละเล่นของ 5000ปี ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก ดวงวิญญาณนั้นเล็กอย่างยิ่ง
ดวงวิญญาณเล่นบทบาทของ 84ชาติเกิด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นก็เล็กมากด้วยเช่นกัน ท่านเองก็ถูกผูกไว้ที่จะเล่นบทบาทของท่าน
ท่านถูกผูกไว้ด้วยละคร เมื่อเป็นยุคแห่งการบรรจบพบกันเวลานั้นก็มาถึงสำหรับท่านที่จะเล่นบทบาทของท่าน
ในคัมภีร์พวกเขาได้เขียนเอาไว้ว่าพระเจ้ามีความคิดของการสร้างโลกใหม่
อย่างไรก็ตามได้มีการเขียนไว้ในวิธีการเช่นที่ไม่สามารถจะมีใครเข้าใจ ประเด็นเหล่านั้นทั้งหมดเป็นของอดีต
ลูกกำลังเล่นบทบาทของลูกในทางปฏิบัติ ลูกรู้ว่าท่านคือทั้งสาม พ่อ ครูและกูรูของลูก ลูกจะไม่มันพูดเช่นนี้กับพ่อทางโลก
กูรูนั้นก็จะเรียกว่าเป็นกูรู ที่นี้ทั้งสามคือหนึ่งเดียว ประเด็นเหล่านี้เป็นสิ่งที่จะต้องเข้าใจ
เพียงพระเจ้าผู้เป็นพ่อที่เรียกได้ว่าเป็นผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ ท่านมีความรู้ของทั้งต้นไม้นี้ เพราะท่านนั้นมีชีวิต
ท่านมาและให้ความรู้ทั้งหมดแก่ลูก ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกจะร่างของลูกและกลับไปบ้านกับบาบา เมื่อลูกได้กลับมาสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม
ลูกก็จะไม่มีวิญญาณปีศาจร้ายใดในลูก วิญญาณปีศาจร้ายอันดั่งหนึ่งคือสำนักที่เป็นร่าง
ราวันคือหัวหน้าของปีศาจของวิญญาณปีศาจร้ายเหล่านั้นทั้งหมด เป็นในบารัตที่พวกเขาได้เผาราวัน แต่พวกเขาไม่รู้วาระวันคืออะไร
ผู้คนไม่รู้วาระตั้งแต่เมื่อใดที่พวกเขาได้เฉลิมฉลองดาเซรา รักชานันดานและดีพมาลา ราวันนั้นจะตายเมื่อเวลาผ่านไป
หรือเขาจะเผาแต่ดำเนินไปเช่นนั้น ลูกไม่สามารถบอกได้ พวกเขาเผาราวันแต่ราวันนั้นก็ได้กลับมามีชีวิตอีกครั้ง!
เพราะนี่คืออาณาจักรของเขา ไม่มีราวันใดในยุคทอง ที่นั่นเด็กนั้นถือกำเนิดด้วยพลังโยคะ ในเมื่อลูกได้กลายเป็นนายของโลกด้วยพลังโยคะ
เด็กๆ จะไม่สามารถถูกสร้างขึ้นด้วยพลังโยคะหรือ? ราวันไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของความชั่วร้ายในรูปแบบใดๆ
เหตุนี้เองภพจะจึงเรียกว่าเป็นโยเกษวาร(เจ้าแห่งโยคะ) เขานั้นปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์
โยคีไม่มีมันซ่อนแะในความสุขจากการใช้ประสาทสัมผัส(โบทิ) หากพวกเขานั้นจะซ่อนแะในความสุขจากการใช้ประสาทสัมผัส
พวกเขาก็ไม่สามารถมีโยคะ เวลานี้ลูกกำลังศึกษาโยคะ ด้วยการกลายเป็นผู้ที่ซ่อนแะในความสุขจากการใช้ประสาทสัมผัส
ผู้ที่ซ่อนแะในกิเลสลูกก็ไม่สามารถมีโยคะได้ ลูกๆ ได้รับมรดกที่รวมรูปของพ่อ ครูและกูรู สักกูรูพาทุกคนกลับไปกับท่าน
ถึงอย่างไรท่านก็จะพาทุกคนกลับไป แต่ลูกได้กลายเป็นพวงมาลัยรอบคอท่าน เจ้าบ่าวก็จะพาเจ้าสาวทั้งหมดกลับไป
ก่อนอื่นเจ้าบ่าวก็จะไปและแล้วผู้ที่กลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์และจันทร์ทรวงศ์ก็จะตามไป
และแล้วขบวนแห่หรือสกุลของผู้คนของอิสลามก็จะติดตามไป และแล้วผู้ที่เป็สกุลของชาวพุทธก็จะตามไป
ทุกดวงวิญญาณต้องไปและนั่งในสัดส่วนของเขาเอง ดวงวิญญาณคือดวงดาว ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างมาก
เพียงผู้ที่มิใช่เขาเท่านั้นที่จะเข้าถึงประเด็นเหล่านี้และอธิบายให้แก่ผู้อื่น และแล้วพวกเขาก็เขียนคำยกย่อง
ผู้นั้นผู้นี้ได้อธิบายแก่นและสติปัญญาของฉันได้เปิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ เธอได้ให้ท่านชีวิตแก่นและแล้วพวกเขาก็พัฒนาความรักต่อบุคคลนั้น
พวกเขาเผาแต่จดจำบุคคลนั้นและแล้วพวกเขาก็จะต้องถูกทำให้เป็นอิสระจากเธอ ผู้เป็นสื่อกลางนั้นจะไม่ได้รับการจดจำ
เมื่อผู้ที่เป็นสื่อกลางได้ทำงานของเขาก็เท่านั้น เจ้าสาวก็จดจำเจ้าบ่าว บราห์มาเองก็เป็นเพียงสื่อกลาง เป็นชีพบาบาผู้ที่ต้องเป็นที่จดจำ
สื่อกลางนี้เองก็จดจำผู้เดียวเท่านั้น ไม่ได้มีคำยกย่องของผู้นี้ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ก่อนอื่นท่านได้เข้าไปในผู้นี้และแล้วก็ทำให้เขาเป็นบริสุทธิ์
หนึ่งนั้นคือผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และอีกหนึ่งนั้นคือผู้ที่บริสุทธิ์ บราห์มาในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนนั้นบริสุทธิ์ ควรจะมีการแสดงถึงใบหน้าของท่านไว้ด้วย
ได้มีการให้คำอธิบายนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า อย่างไรก็ตามมีเพียงเมื่อใครบางคนมาและเป็นของพ่อและพูดว่า “บาบา เวลานี้ฉันเป็นของท่าน
ท่านคือพ่อ ครูและสักกูรู ของฉัน” แล้วพ่อก็จะพูดว่า “พ่อก็ยอมรับลูกด้วยเช่นกัน”
อย่างไรก็ตามให้จดจำว่าลูกต้องไม่ทำให้สูญเสียเกียรติของพ่อ หลังจากที่เป็นอย่างพ่ออย่าได้ซ่อนแะในกิเลส
ในความเป็นจริงในเวลานี้ทั้งหมดคือชวานร พวกเขาจดจำสวรรค์ พวกเขาพูดว่าผู้นั้นผู้นี้ได้กลายเป็นชาวสวรรค์ โอ แต่สวรรค์อยู่ที่ไหน?
หากบุคคลนั้นได้ไปสู่สวรรค์ เหตุใดลูกจึงเชื่อเชิญให้เขามารับประทานอาหารที่นั่นเล่า? ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์พวกเขาก็ป้อนพราหมณ์ที่ไม่บริสุทธิ์
ไม่มีใครบริสุทธิ์ ไม่มีใครสามารถเข้าใจประเด็นเล็กๆ นี้อะยะ
ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา

พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจรรจาระลึกถึง:

1. อย่าได้มีความรักต่อผู้เป็นสื่อกลางผู้ให้ความรู้แก่ลูกแต่จดจำซึ่งพบาบาผู้เดียวนั้น ท่านคือผู้เดียวที่ให้ท่านชีวิตแก่ลูก
  2. คงความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดไว้โดยการเก็บการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ในสติปัญญาของลูก
- ละทิ้งสำนักของร่างกายและฝึกฝนที่จะอยู่อย่างปราศจากร่าง

พร: ขอให้ลูกเพียบพร้อมสมบูรณ์และมีประสบการณ์ของความสุขเหนือประสาทสัมผัส (supersensuous joy) โดยการทำให้รากฐานของความบริสุทธิ์แข็งแรง
รากฐานของชีวิตบราห์มินคือความบริสุทธิ์ เมื่อรากฐานนี้แข็งแรง
ลูกสามารถมีประสบการณ์ของความสุขและความสงบที่สมบูรณ์ได้
ถ้าลูกไม่มีประสบการณ์ของความสุขเหนือประสาทสัมผัสและความเงิบสงบที่แสนหวานมากเท่านั้น
และแล้วรากฐานของความบริสุทธิ์จะอ่อนแออย่างแน่นอน ไม่ใช่สิ่งเล็กๆในการทำสัญญานี้
บัพตาดาแสดงความยินดีจากหัวใจของท่านและให้พรแก่ดวงวิญญาณเหล่านั้นผู้ที่ทำสัญญาของความบริสุทธิ์
เพื่อที่จะได้รับพรของการกลับมาเพียบพร้อมสมบูรณ์ผ่านสัญญานี้ ใส่จุดหยุดของการคิด การมอง การพูดและการกระทำ
ที่ไร้ประโยชน์ และด้วยเหตุนี้จึงมีการเปลี่ยนแปลง

คติพจน์: การอยู่อย่างหลุดหายไปในความลึกซึ้งของผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอคือการอยู่ในสันโดษ

*** โอม ขานติ ***